Temps Ordinari - vint-i-setè diumenge

Per FrancescX el dl., 30/09/2024 - 00:00

Gn 2,18-24
He 2,9-11
Mc 10,2-16

Una pregunta més

Sovint als relats evangèlics apareixen les autoritats religioses formulant preguntes o plantejant temes a Jesús, més o menys maliciosos sobre moral legal. Si és lícit pagar tribut al Cèsar, o si s'ha de lapidar a una dona sorpresa en adulteri; o sobre el descans de dissabte, o sobre determinats rituals de purificació externa... i avui sobre la licitud de donar acta de repudi a l'esposa per aconseguir el divorci.

I les respostes de Jesús fan passar de la concreció de la casuística als grans principis i al projecte que té Déu per a la humanitat. I, en el cas d'avui, Jesús passa del prescrit per Moisès, i que havia esdevingut com un privilegi per a l'home per sobre de la dona, al projecte que Déu té des del principi, des de la creació de l'home i la dona.

El projecte de Déu

I el projecte de Déu és que la unió de l'home i la dona ha de ser tan forta i tan íntima que arribin a esdevenir, no solament una família, com diuen determinades traduccions (així ho fa dissortadament la traducció litúrgica catalana), sinó com les que són més correctes, com "una sola cosa", o encara millor, "una sola carn".

Aquest és el pla i el projecte de Déu. I aquest és el gran valor de la unió matrimonial, que cal mantenir, aprofundir i fomentar amb la força i l'impuls de l'interès, la voluntat i la tendresa de l'amor mutu, d'un vers l'altre, dia a dia. És un compromís tant per a l'home com per a la dona. És compromís essencialment compartit. Això era el que Jesús reblava. I per tant, és una clara expressió de la igualtat d'home i dona.

Més endavant, Sant Pau mostrarà l'amor matrimonial com a signe i vivència de l'amor de Déu a la humanitat, de l'amor de Crist a la seva Església.

Esquerdes humanes

Prou sabem que la realitat pot presentar moltes complexitats, desajustos, esquerdes, febleses com molts matrimonis han experimentat, experimenten i experimentaran. Són moments molt delicats que comprometen un i l'altre de la parella per mirar d'intentar refer la relació i l'amor. Naturalment no sempre és fàcil; a vegades ni possible. El papa Francesc, amb la seva actitud d'acollida mou a acompanyar aquestes situacions i ajudar a trobar, en cada cas, el camí a seguir, per orientar el seu amor i trobar el seu lloc dintre de l'Església.

I els nens?

Acaba el text evangèlic que hem proclamat amb l'acollida que Jesús fa als nens. Pot semblar que no té res a veure amb el tema anterior. Però potser no és exactament així. Jesús ens exhorta a aprendre dels nens, perquè estan oberts al Regne de Déu, que és el Regne de l'amor. Els nens saben abraçar i gaudeixen de ser abraçats, saben estimar i es fan estimar.

Aquesta és la gran saviesa de la convivència humana, de la familiar, de la social i, evidentment, d'una manera especial de la matrimonial.

ETIQUETES
MATRIMONI AMOR NENS